

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
o god. 10 przed południem
w drukarni
ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA

Kwartalna.....złp. 12
Miesięczna..... „ 5
Za donie: od wier: gr: 15

Więsta Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 00 w.	Therm:	Hogro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 3, 401	-- 0,8	-- 3,0	Pu. wshodni średni	Pochmurno	Śnieg.
11 12	„ 3, 281	+ 2,7	2,5	„ „	„	Deszcz.
3	„ 3, 201	+ 2,7	+ 2,3	„ „	„	Deszcz.
9	„ 3, 311	+ 1,3	-- 2,7	„ słaby	„	

Część Urzędowa.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH i SKARBU
w Senacie Rządzącym W. M. i Jego Okręgu.

Zawiadomia, kogo się to tyczyć może, a
szczególnie kontrybuentów podatków i wszel-
kich należności publicznych, oraz kassy, głów-
ną i czopowego, wójtów gmin, ich zastęp-
ców, niemnie kommandanta milicyi i dyrek-
cyą Policji, iż oprócz dotychczasowych se-
kwestratorów rządowych PP. Konwickiego,
Krzyżanowskiego, i Fiałkowskiego, z mocy
rozporządzenia Senatu z d. 26 lutego r. b.
N. 915 także i czwarty P. Ignacy Czyżę-
wski do ściągania podatków i innych nale-
żności publicznych na polecenia Senatu rzą-
dzącego, lub któregokolwiek z wydziałów
upoważnionym został, stosownie do trwają-
cych przepisów, a mianowicie rozporządze-
nia Senatu z d. 26 września 1817 r. N. 2753.
Kontrybucenci przeto na ręce jego z powolno-
ścią uiszczać się winni, a władze wyżey
wspomniane, wrazie potrzeby wedle tychże
przepisów pomoc skuteczną dawać mu są o-
bowiązane.— Kraków d. 6 marca 1833 roku.

X. Bystrzonowski
Gadomski Sekr: Wyd.

(3r.)

Część Nieurzędowa.

KRAKÓW.

TOWARZYSTWO DOBROCZYNNOŚCI.

Ma sobie za obowiązek zawiadomić szan-
owną Publiczność, iż dla braku stósowney
ilości fantów loteryjnych na korzyść ubogich
zwykle składanych, zmuszonem się bydy wi-
dzi, ogłoszony dzień ciągnięcia loteryi fanto-
wey 15 b. m. przedłużyć termin; to jest na
dzień 22 b. m. w Piątek przypadający, mając
niewątpliwą nadzieję w szcudrośliwości ofia-
rujących, iż przez ten czasu przeciąg po-
spieszyć raczą z swemi darami do skomple-
towania stósosowney ilości potrzebnemi; cią-
gnięcie bowiem niezawodnie w dniu ozna-
czonym nastąpi.

Prezydujący w Towarz: Dohr:
Fr: S. Gawronski.

A U S T R Y A.

Wiedeń 23 Lutego.

Obecne sprawy na wschodzie, wywierają pra-
wie wyłączny wpływ na obieg naszych publi-
cznych papierów; zatrudniają one teraz wszyst-
kich handlarzów. Ile nadesłana w czesłym

tygodniu wiadomość, z dnia 5 t. m. o postępie naprzód woysk Ibrahima, i tym sposobem spowodowanej interwencji sąsiedzkiego mocarstwa przykry wpływ na obieg papierów naszych wywierała, tyle znowu po odebranej przez gońca austriackiego z Konstantynopola pod dniem 8 wiadomości o nadziei pokoju, poskoczyły w górę papiery, jeszcze tym znacznie, gdy zapewniono, że Mehemed Ali oświadczyć miał chęć swoją przystąpienia do zawarcia pokoju, i uroczyste przyrzekł, jak najlepiej przyjąć u siebie posłannika Porty; że następnie przesłał synowi swemu rozkazy wstrzymania dalszych swoich postępów ku stolicy. W takim stanie rzeczy, niewielkich można obawiać się trudności do zupełnego pojednania sultana z Mehemedem Ali paszą Egiptu: a gdy to nastąpi, łatwo będzie uporządkować zawikłania istniejące obecnie na pograniczu Turcyi; a przez to samo żadna już nie zaydzie przeszkoda, do zmniejszenia woyska austriackiego.

Celem spieszniejszego spowodowania Mehmeda Alego do pokoju z Turcyą, rząd nasz wysłał także ze swojej strony zaszczytnie znanego C. K. półkownika kawalera Prokesz w nadzwyczajnym poselstwie do Alexandryi, izby tam kierował sprawami, w miarę spokojnych i sprawiedliwych widoków iządu austriackiego. (G.P.S.)

ANGLIA

Londyn 23 Lutego.

(Przez Hollandyą.) Dzisiejszy dziennik *Times* zapewnia że król Niderlandów oświadczył się gotowym do oznania neutralności Belgijów, jak skoro tylko *ambargo* zdjęte zostanie i Belgija pierwszą połowę rocznego czynszu w summie 8,400,000 uznanego zapłaci. Atoli, xiaże Talleyrand i lord Palmerston zapewne tey propozycji nieprzyjmą.

Dziś J. K. Mość przyjmował wszystkich posłów i ministrów dworów zagranicznych.— Poseł turecki Namik pasza, i poseł stanów zjednoczonych, rzeczy pospolitey Rio dela Plata, mieli prywatne posłuchania. (G. H.)

Dziennik *Globe*, który dziś uważany jest za wyłączny organ lorda Palmerstona, zapewniał w tych dniach, że N. Cesarz Wszech Rosyji, na naleganie dworu Niderlandzkiego o skuteczną pomoc, oświadczyć miał, że nie lepszego radzić niemoże, jak tylko przystąpić co prędzey do ugody z Francją i Anglią.

Dnia 24 Lutego.— (Z listu prywatnego).— Kompanija wschodnio-indyjska, ten kolosalny gmach handlowy, utracą w tym roku swój przywilej. Parlament będzie przymuszony, albo takowy przedłużyć, lub zmniejszyć. Kompanija ta utworzyła się w roku 1613 (a więc trwa już 220 lat,) jako prosta spółka handlowa, otrzymała następnie w r. 1698 wyłączny przywilej handlowy, a potem i posiadanie zakładów i dóbr ziemskich. Pierwszy jej kapitał, składał się tylko z 2,000,000 ft, szterlingów. (80 milionów złp.) — Atoli w drodze subskrypcyi, przybyło jej do tego w krótcie 4,000,000 ft. szt. tak pomieniony kapitał zwany *India-Stock* wynosi teraz 6,000,000 fs., ma wartości 208 za 100 i roczney dywidendy od 10, wydaje 10 procentu.— Nieskłada się on z akcji stanowczych, lecz zapisany na imiona posiadaczy, którym wolno jest z transkrypcyi tyle z niego odprzedać ile im się podoba. Administracya utworzona przez posiadaczy kapitałów, zbiera się cztery razy do roku. Kto ma 100 fs. w tey spółce, posiada prawo głosowania. Kto zaś drugie tyle posiada, niemoże więcej jak do 4ch głosów mieć prawa. Tym sposobem liczą teraz w kompanii 2700 głosów, z których dyrygujący członkowie pochodzą, mający władzę wykonawczą, ale od roku 1785 zostają pod zwierzchnim dozorem i kontrollą rządu. Parlament angielski aktem zwanym *Board-of-control* mianował w tym celu kommisją, której służy prawo, zasięgać w pierwszej instancyi rady króla, (*The king in council*.) — Kompanija ta, wzrastając szeregiem lat upłynionych doszła, do stanu udzielnosci państwa, do potęgi która Azyi wojnę wypowiedziała. Posiadłości jej teraźniejsze dzielą się na trzy prezydencye, które noszą trzy następujące nazwiska: *Fort Willam*, — *Fort St. George*, — i *Bombay*, i nayżyźniejsze prowincye indyjskie posiadają. Prezydencye otrzymują gubernatorów od króla, którzy zostają pod naywyższemi rozkazami gubernatora Bengalu, prócz tego każdej prezydencji dodani są do pomocy radcy stanu. Naygodniejszą uwagi rzeczą jest, że niezmierną przestrzeń kraju około 100 milionów ludności w sobie zawierająca, podlega wojsku europejskiemu z 35,000 ludzi złożonemu i między 3000 angielskich posiadaczy jest rozdzieloną. Pierwsze odnowienie przywilejów kompanii-wschodnio-indyjskiej nastąpiło

roku 1814. Nowemu parlamentowi zostaje teraz do rozstrzygnięcia, czy takowe mają być odnowione albo nie, — i zdaje się że odnowienie to, może już poraz ostatni nastąpi, albowiem coraz głośniejszemi stają się narzekania, zwłaszcza że na mocy tyle razy rzeczonych przywilejów, nawet rodowitemu Anglikowi, niewolno bez pozwolenia kompanii odbyć podróży do Indyów. W ogólności kompanija tak despotyczną rozpościera tam władzę, iż dziwić się potrzeba, że parlament wolnego państwa, dopuszcza wyłączonej klasie mieszkańców, zgromadzać skarby świata.

(G. P. S.)

NIEMCY

Od brzegów Renu 20 Lutego.

Gazeta hamburska, (której własne wiadomości prawie się nigdy niesprawdzają) donosi, jako niezareczoną wieść, iż książę Metternich, zaraz w pierwszych dniach wiosny odwiedzić ma Johannisberg, dobra swoje nad Renem, gdzie także jak dawniej wielu znakomitych dyplomatów się zjedzie. — Ministrowie, którzyby dla siebie i swoich ludzi nieznaleźli dosyć miejsca w Johannisbergu, mieszkać będą w Moguncyi, a z tamąd na konferencyę do powyższego zamku dojeżdżać. Dodają przytem, że celem obrad tego zjazdu ma być szczególnie uprządkowanie spraw związku Niemieckiego, mianowicie zaś pytanie dotyczące się księstwa Luxemburskiego i liczne stosunki handlowe Pruss z rozmaitemi rządami w Niemczech. Zresztą mają być także rozstrzygnięte niektóre pytania polityczne, temi czasy zwracające na siebie całą uwagę gabinetów.

(G. P. S.)

MEXYK,

Vera Cruz 11 Stycznia.

Dawniejsze wiadomości o zawieszeniu broni pomiędzy generałami Bustamente i Santana, (*Santa Ana*), w Puebla podpisane, potwierdzają się zupełnie. Konwencya ta, przedłożoną została izbom meksykańskim; lecz te nie były w porozumieniu z generałem Bustamente, i ogłosiły go zdrajcą kraju, odebrawszy mu dowództwo wojska. Jak tylko dowiedział się o tym Bustamente, zaraz połączył się z Santaną w Puebli, i obadwa wspólnie z generałem Pedraza udali się prosto do stolicy.

Tam dnia 3go wśród wielkiego uniesienia ludu weszli z tryumfem; i natychmiast Pedraza prezydentem a Bustamente vice-prezydentem, ogłoszeni zostali.

Rozmaitości.

MARKO SCIARRA ROZBOYNIK W ABRUZZACH.

Wypadek niżej opisany, stanowi świetny ustęp w życiu tego dowódcy rozbojników. Marko i banda jego, napadają na towarzysztwo podróżnych, na drodze pomiędzy Rzymem i Neapolem. — Rabunek się rozpoczyna; — przeżynają popregi od siodeł na koniach i inulach podróżnych, — ci zaś posłuszni rozkazowi zbójców, leżą płackiem na ziemi wyjąwszy jednego mężczyznę ślacheckiej i okazałej postaci? *Faccia in terra!* zaczęli na niego krzyczeć zbójcy; lecz śmiały człowiek przystąpił do naczelnika i rzekł: »Wiedz że jestem *Torquato Tasso!* Co! nasz poeta!... krzyknij herszt, padając na kolana, i zaczynając jego do ust przyciskać; Przebaczenia! zawołał, i nie tylko że niedopuszczył zrabować go, ale wszystkich jego w spółtowarzyszów podróży wolno puścić rozkazał. Podobny przypadek, w Abruzzach miał się wydarzyć Paganiniemu kiedy jeszcze był młody, a sława jego przedarła się już nawet aż do jaskiń rozbojniczych. Tak więc naysławniejszy z Włochów umie szacować piękny talent w swym ziomku, i zapewne nieżąda, aby mu dla zachwycenia duszy, grał walce i mazurki.

OGROMNY BRZUCH.

Pewien Anglik, napisał taką rozprawę o ogromnym brzuchu: »Człowiek który jest obdarzony wielkim brzuchem przytém na szczęście tego olbrzyma, posiada jak zwykle mało mózgu, ma prawo znieważać i za nic mieć świat cały, bo płaskie mowy jego nikogo nie są w stanie obrazić, jako nie pochodzące od serca ani od głowy, tylko prosto od brzucha; ten kto by obraził się niebacznie, wdał by się tylko w wojnę z tłuszczeniem a nie z rozumem. Człowiek z wielkim brzuchem, ma naturalnie i fizjonomiją podobną także do brzucha; nos jego, ginie pomiędzy dwiema pagórkami tłustych policzków i tćm tylko daje znak swego istnienia, że sapi za 10 tuzinów zwyczajnych i to jeszcze zakatarzonych nosów, a chrapi we śnie pana swego najmniej za

pięć waktorni; wczasie upałów letnich, największą z nim rozrywkę mają muchy. Ludzie tacy, są prawdziwą pociechą społeczeństwa. Powszechne bowiem jest mniemanie, że każdy uśmiech człowieka, jest przerwą chwilową jego smutku, — a któż się nieuśmiechnie, na widok bardzo spascłego brzucha, na widok tej zawieszoney rotundy, pełney tłuszczu, zawierającej w sobie całą doskonałość zmysłową i umysłową swojego pana? — Ludzie tacy, mówi dalej autor, bożyszcza garkuchników i traktyerów, niemogą być szkodliwi nikomu, wyjawszcy jednych właścicieli menażeryi zwierząt, do których wszedłszy zaostrażają na siebie apetyt w żarłocznych zwierzech i przeto czynią je niespokojnymi w kłatkach; w ogólności zaś przedsiębiorcy widowisk żalą na nich tylko o to, że im w czasie natłoku w sali, za sześciu miejsc zabierają, a tylko za jednego placą; lecz natomiast bawią parter w czasie długich antraktyw, bądź to gniewem swoim o jaką niedogodność, bądź śmianiem się, gdy zwykle nie ma z czego, bądź nakoniec ziewaniem i sapaniem. Ludzie tacy, powiada naostatek, ztąd zasługują szczególnie na tolerancją największych nawet żartownisiów, że ich nikt o podstęp, o zdradę, o podsłuchiwanie cudzych sekretów posądzić nie jest mocen; bo jakże oni kogo podejść mogą, kiedy wszystkie wschody, posadzki, każdy ich krok zdradzają, a sapanie ich własne, słuch im odbiera? Oni więc tylko gadać mogą, sami niewiedzą co, — bo nie wiedzieć nie są zdolni; — a kto sam nie wie co gada, nikomu jeszcze na drodze szczęścia niezawadził.

KODEKS GASTRONOMICZNY FRANCUSKI.

Wliczbie różnych kodexów toaletkowych, salonowych, mało komu przydatnych, jakie powychodziły od kilkunastu lat w Paryżu, wyszedł teraz *Kodex dobrego smaku przy biesiadach*, w którym ponieważ niejeden, coś dla siebie użytecznego znaleźć może, zwłaszcza z osób mniej obeznanych z obyczajami stołowemi w wyższych domach, nieodrzeczy więc będzie umieścić go tu w wolnym przekładzie, i nawet z różnemi potrzebnymi przydatkami, jeśli wreszcie nie dla użytku, to dla zabawy.

TYTUŁ I. O ZAPROSZENIACH.

§ 1. Zaproszenie na obiad albo ucztę wieczorną, może być usne lub biletowe. — Osobiste zaproszenia, mają tylko miejsce w szczególnych wypadkach.

§ 2. Bilety zapraszające powinny być pisane zrana, aby z dobrem zastanowieniem ułożyć je można.

§ 3. Przeciąg czasu pomiędzy zaproszeniem i ucztą, dzieje się w miarę ważności oneyże, nie może jednak być dłuższym nad 4. tygodnie ani krótszym nad dni 4.

§ 4. Gdyby jaka nadzwyczajna potrawa daną być miała, należy ją wymienić; na wieczornych zaś biletach ma być wyrażone: z *tańcami* lub *bez tańców*.

§ 5. Zaproszony powinien tegoż dnia odpowiedzieć. Jeżeli przyjmie zaproszenie, cofać się już nie może, bo już wtedy nie jest panem swej woli; jako zarekrutowany ochotnik, w dniu oznaczonym musi stawić się pod chorągiew.

§ 6. Tym bardziej jeszcze gospodarz nie jest mocen odwoływać swej uczy, skoro już bilety zapraszające rozesał.

TYTUŁ II. JAK URZĄDZIĆ STÓŁ.

§ 1. Prawdziwy Epikurejczyk, powinien wszystkie owe paradujące wazy, które nie w sobie niezawierają prócz kwiatów, nazawsze ze stołu swego wypędzić. Niech sobie kosztowne będą jak chcą przecież tylko zabierają daremnie miejsce, przeznaczone jedynie na zastawę nawyborniejszych łakotek, których sam widok zapala apetyt w gościu i w dobry humor go wprawia.

§ 2. Wino zwano *Vin ordinaire* powinno być podczas lata dawane w karafkach krystalowych, ażeby zyskało na pozorze, jeśli mu zbywa na przyjemności smaku.

§ 3. Bogaty zapas talerzy, szkieł i innych materyałów artylerycznych, powinien stać na przyległych stołach, albowiem widok porządnego arsenału, ożywia męztwo w wojownikach.

§ 4. Ważnym jest punktem, wskazać miejsca gościom według ich stopni i talentów, ażeby przy stole panowała wciąż równowaga, ażeby przy wesółym dowcipie nie zasiadł jaki pedant szkolny, coby go nudził swojemi pytaniami lub gadaniną rozwlekłą, i oblawszy mu suknieprzez swoją niezgrabność sosem niepozabawił biesiadających jakiej zabawney apostaty lub anekdotki.

§ 5. Pokoy jadalny, zwłaszcza w czasie zimowych wieczorów powinien być dobrze ogrzany; albowiem gorsząc byłoby to sprzecznością dla biesiadnika, być przymuszonym za jedną drogę, chuchać w ręce i dmuchać na potrawę; — światło powinno być równie obfite, — lepiej jedną potrawę mniej, a natomiast dać więcej jeden kandelaber.

§ 6. Butelki powinny być ustawione po różnych punktach centralnych, to jest w takich gdzie siedzieć mają tacy goście, którzy nie nie lubią wylać za kolnierz.

(*Dalszy ciąg nastąpi.*)

Doniesienie.

Folwark w dobrach narodowych Kwaczale w okręgu W. M. Krakowa położonych prawem wieczystej dzierżawy posiadany wraz z zabudowaniami i Propinacją jest do sprzedarzy z wolnej ręki. — Życzący sobie nabyć wieczystej dzierżawy tegoż folwarku, zgłosić się może do kantoru Gazety Krakowskiej, przez którą będzie mógł otrzymać bliższą o tym interessie wiadomość.